

samtlige næringsdrivende. Hvis det ærede Medlem her tænker paa samtlige næringsdrivende ogsaa udenfor Bagerifaget, tror jeg, vi maa vente, til der foreligger en anden Lovgivning end den, som i Øjeblikket er paa Tale her.

Hvad nu angaar Bagerivirksomhederne, saa fastholdt det ærede 3die Medlem for Hovedstaden, at vi kunde have faaet en Ordning fra den 1. Juli. Det er meget muligt, det benægter jeg ikke; men det vilde ganske vist være blevet en Ordning, som vilde være blevet angrebet baade fra Svendenes og Mestrenes Side som utifredsstillende for begge Lejre, medens der nu er Mulighed for at gennemføre en Ordning, som Parterne, hvad den praktiske Anvendelse angaar, har tiltraadt. Det forekommer mig at være en Fordel, at vi har ventet det Par Maaneder fremfor at faa en Ordning, som vi før eller senere maatte have lavet om igen. For Brødfabrikernes Vedkommende gjorde det ærede Medlem i Grunden Sagen endnu mere betænkelig. Det ærede Medlem vilde have, at Rugbrødsafdelinger i et blandet Bageri skal kunne betragtes som en Brødfabrik. Der skal altsaa kunne være en særlig Ordning for en vis Del af et Bageris Virksomhed, men hvorfor saa drage en Grænse mellem dem, der har en Særafdeling til Rugbrødsfabrikation, og de blandede Bagerier, der bager Rugbrød i større eller mindre Mængder? Disse sidste vil med samme Ret kunne komme og sige: Vi er ogsaa en Slags Rugbrødsfabrikanter, vi bager Rugbrød i saa og saa stor Udstrækning, og vi maa ind under disse Undtagelsesbestemmelser. Dermed kommer vi til Forhold, som vi nødvendigvis maa søge at undgaa, hvor ingen Mennesker, hverken Fabrikdirektøren eller andre, der skal have Ansvar for Lovens Overholdelse, vil være i Stand til at kontrollere, om Loven virkelig overholdes. Saa har vi hele Svikmøllen med Angiverier og Spionerier, og den vil gaa sin Gang til lige stor Ærgrelse baade for Mestre og Svende.

Men i øvrigt rejser der sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Definitionen af Rugbrødsfabrikker i kontinuerlig Drift talrige Spørgsmaal. Jeg har en Erindring om, at en Del af Brødfabrikkerne har været inde paa kun at arbejde, jeg tror i 18—19—20 Timer i Døgnet, altsaa med delvis kontinuerlig Drift, idet de har set deres Fordel ved at standse 4—5 Timer. Hvorledes skal man forholde sig, naar visse Brødfabrikker finder paa at gøre dette, og det er meget vel tænkeligt? Er det saa kontinuerlig Drift, eller er det en saadan Virksomhed, hvor

Natarbejde er forbudt? Er det efter det ærede Medlems Mening en absolut Fordring, at den 24 Timers uafbrudte Drift skal gennemføres, for at Virksomheden skal falde ind under Undtagelsesbestemmelsen? Det vil i hvert Fald utvivlsomt føles som urimeligt, hvis man mere praktisk kunde indrette sig paa anden Maade. Naar man overhovedet vil have Undtagelsesbestemmelser for disse Virksomheder, saa maa man kategorisk paabyde 24 Timers Drift for Virksomhederne.

Jeg haaber imidlertid, at Ændringsforslaget ikke vil blive vedtaget, og det er derfor i og for sig overflødig at komme ind paa en nærmere Redegørelse for, hvad der saa burde staa i Loven; men jeg fastholder, at hvis man overhovedet kunde tænke sig, at Rigsdagen vilde vedtage en saadan Undtagelsesbestemmelse, kunde det aldeles ikke gøres med den ringe Forklaring, der her er givet i Ændringsforslaget under Nr. 2. Saa maatte man ganske anderledes udtømmende i selve Loven klargøre, hvad der er at forstaa ved Rugbrødsfabrikker, og hvad der er at forstaa ved kontinuerlig Drift for Rugbrødsfabrikernes Vedkommende. Men jeg anbefaler altsaa fremdeles, at man forkaster det stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Ivar Berendsen): Det er ikke første Gang under Behandlingen af dette Spørgsmaal, at vi har troet os meget nær ved Maalet, og saa alligevel i et givet Øjeblik har fundet, at det tilsyneladende er fjernere end nogen Sinde. Efter den Udvalgsbehandling, vi har haft, og efter det, jeg fremsatte i Begyndelsen af min Tale i Dag om, at jeg mente, at dette Spørgsmaal nu var modent til Afgørelse, har anden Behandling her vist større Divergenser, end ærede Medlemmer havde Anledning til at vente. Jeg vil imidlertid gerne have Lov til at haabe paa og tro paa, at dette ikke betyder mere end det tilsyneladende Kaos, som i Regelen optræder lige inden en Sag er i Færd med at gaa endelig i Orden; thi Divergenserne er alt i alt ikke saa store, og det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) er i Virkeligheden ikke, hvad han har vist under Udvalgsbehandlingen paa mange Maader, en saa arg og vidtgaaende Modstander af dette Forslag, som hans Udtryk i Dag kunde tyde paa. Jeg tror paa, og jeg vil udtale Haabet om, og det skal være det sidste, jeg siger i Dag, at Hjerterne nu er lettede, og at det, naar vi kommer til tredje Behandling, vil vise sig, at vi alle sammen stadig staaer paa det Standpunkt, som vi stod paa under